

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἡ φιλία ἐν ὠρισμέναις στιγμαῖς καθίσταται ὡς τις ὑπέρτατος ἔρωσ, ἀλλ' εἶνε ἀνεπαρκής, διότι δὲν ἀσχολεῖται ἢ περὶ τὰ μεγάλα δεινὰ καὶ δὲν ἐνεργεῖ ἢ κατὰ τὰς σοβαρὰς περιστάσεις.

Παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἰσχύς εἶνε ἡ ἀναισθησία, μεγαλεῖον ἢ ὑπερφηφάνια, ἡρεμία ἢ ἀδιαφορία.

Ἡ ὑπομονὴ εἶνε ὁ θανάσιμος ἐχθρὸς τῶν γυναικῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκατονταετηρίδος του, ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου, τὸ παγκόσμιον φύλλον, κατεχώρισε τὴν ἐξῆς διήγησιν, χρονολογουμένην ἀπὸ τοῦ ἔτους 1842: Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμμορία λωποδυτῶν ἀπεφάσισε τὴν αὐτὴν νύκτα νὰ κάμῃ ρῆξιν εἰς διάφορα καταστήματα τοῦ Λονδίνου καὶ ληστεύσῃ διάφορα χρυσοχοεῖα καὶ τραπέζας. Αἱ προπαρασκευαί πρὸς τοιαύτην ἐπιχείρησιν ἐγένοντο μετὰ μεγίστης ἐπιδεξιότητος καὶ εὐφυίας, καίτοι δὲ ἡ συμμορία τῶν κλεπτῶν συνίστατο ἐξ εἰκοσι προσώπων, ἡ ἀστυνομία δὲν ἔμαθε τὸ παραμικρόν. Ἄλλ' ἂν ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου ἔκοιμᾶτο, οἱ ῥέπορτερ τοῦ «Χρόνου» εἶχον τὰ ὄμματά ανοικτά. Ὀλίγον τι πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔπρεπε νὰ γείνη ἡ ἐπιχείρησις ἔμαθον τοῦτο οἱ καινοθηραὶ τοῦ «Χρόνου». Καὶ δὲν ἔγραψε μὲν ἡ ἐφημερίς αὕτη πῶς κατῴρθωσε νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ ἀδιάδута μυστήρια τῶν λωποδυτῶν, ἅτινα δὲν ἠδυνήθη οὔτε ἡ ἀστυνομία νὰ ἐξιχνιάσῃ, ἀλλ' εἶνε γεγονόςσ ὅτι ἡ εἰδησις αὕτη, ἦν τὸ ἀγγλικὸν φύλλον ἀνεκοίνωσε τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἐστοίχισεν αὐτῷ 5,000 λίρας στερλίνας καὶ ὑποτίθειται ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ἐδόθη ὅπως ἀγορασθῶσι μέλη τινὰ τῆς ἐταιρίας ταύτης καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς Ἀμερικὴν, ὅπως ἀποφύγωσιν τὴν ἐπίθεσιν τῶν προδοθέντων συντρόφων. Ὅταν δὲ μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς σκοπομένης κλοπῆς ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου ἔμαθε παρὰ τοῦ «Χρόνου» τὸν μέγαν κίνδυνον ὃν διέτρεξε καὶ ὃν ἀπέφυγε, χάρις εἰς τοὺς καινοθηρας τῆς ἐφημερίδος καὶ τὴν γενναιοτήτα αὐτῆς, οἱ ἔμποροι τοῦ Λονδίνου ἀπεφάσισαν νὰ δικαιωνίσωσιν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας ταύτης. Οὕτω δὲ πλᾶξ μαρμαρίνη σήμερον τοποθετημένη εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Λονδινείου χρηματιστηρίου καὶ εἰς τὸ κατάστημα τῆς διευθύνσεως τοῦ «Χρόνου» ἀγγέλλει τοῖς μεταγενεστέροις, ὅτι οἱ καινοθηραὶ τοῦ «Χρόνου» ἐφρόντισαν περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως καὶ ὅτι εἰς τὴν εὐφυίαν αὐτῶν χρεωστεῖται ἡ σωτηρία αὐτῆς ἀπὸ μεγάλου κινδύνου.

Ἐλλήν ἔμπορος, γράφουσι τὰ γερμανικὰ φύλλα, Κύπριος τὴν πατρίδα, ἀνεχώρησε διὰ Σουακίμ εἰς Βαρβαρίαν, ὅπως ἀγοράσῃ νομίσματα διὰ τοὺς νομι-

σματολόγους καὶ τὰ μουσεῖα, ἰδίως δὲ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ. Τὰ νομίσματα ταῦτα, ὡς γνωστὸν, εἶχε κόψει ὁ ἀποθανὼν Μαχδῆς Μωάμεθ Ἀχμέτ, ἐξ αὐτῶν δὲ ὀλίγα τινὰ μόνον ἀντίτυπα ἐστάλησαν εἰς Εὐρώπην.

Ἐὰν πιστεύσωμεν τοὺς «Ἱατρικοὺς Καιροὺς τῆς Φιλαδελφείας», ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως μέσον θεραπείας τῆς φθίσεως, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν παρέσχε μέχρι τοῦδε ἀδιαμρισητήτως εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ἔχει τοῦλάχιστον τὴν ἀρετὴν ὅτι εἶνε ὀλιγ πρωτότυπον, δύναται τις δὲ νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ καὶ ταξιδευδίων ἀκόμη. Τὸ μέσον τοῦτο συνίσταται ἀπλῶς εἰς βεβρασμένον κρᾶμα χοιρείου πάχους μετὰ γάλακτος, ὅπερ λαμβάνει ὁ ἀσθενής. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, λέγει ἡ ἀμερικανικὴ ἐφημερίς, τὸ βάρος τοῦ σώματος αὐξάνει, ἡ βῆξ κατευνάζεται, ἐλαττοῦνται αἱ ἀποχρέμψεις, ἐπανάρχεται ἡ ὄρεξις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ φάρμακον εἶνε τόσον ἀπλοῦν καὶ ἀκίνδυνον, ὥστε τὰ πειράματα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος εἶνε εὐχερέστατα.

Ἄνθη τινὰ, ὡς γνωστὸν, ἀνοίγουσι μόνον τὴν νύκτα, τὴν ἡμέραν δὲ κλείουσι. Μέχρι τοῦδε ὁμῶς τοιοῦτον φαινόμενον δὲν εἶχε παρατηρηθῆ ἢ εἰς θάμνους καὶ θαμνώδη φυτὰ. Ἡδὴ ἐν Γόα, παρὰ τὴν Βομβάην, ἀνεκαλύφθη δενδρύλλιον, ὅπερ παρουσιάζει τὰ αὐτὰ φαινόμενα. Ἀμα ὁ ἥλιος δύσῃ τὰ ἄνθη αὐτοῦ ἀνοίγουσι, ἀναδίδοντα γλυκύτατον ἄρωμα, τὴν πρῶταν δὲ, εἰς τὰς πρῶτας τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, ἄλλα μὲν τῶν ἀνθῶν μακραίνονται καὶ πίπτουσι, ἄλλα δὲ κλείουσι.

Ὁ ἀστρονόμος Klinkerfus διῆλθε ποτὲ τὸ θέρος εἰς τὰ θαλάσσια λουτρά πλουσίας πόλεως τῆς βορείου Γερμανίας. Ἀναχωρῶν δὲ μετὰ δίμηνον διατριβὴν ἐν τινι τῶν καλλιτέρων ξενοδοχείων, ἐνεχείρισεν εἰς τὸν θυρωρῶν νόμισμα δύο μάρκων. Οὗτος, συνειθισμένος ὢν νὰ λαμβάνῃ μεγάλα ποσὰ παρὰ τῶν θαμνῶν, ἠθέλησε νὰ πειράξῃ τὸν ἀστρονόμον. — Εἶνε δι' ἐμὲ τὰ δύο μάρκα, εἶπεν, ἡ διὰ τὸν καθαριστὴν τῶν ὑποδημάτων σας; — Καὶ διὰ τοὺς δύο, ἀπήντησεν ἀπαθῶς ὁ ἀστρονόμος.

Ὅτε ὁ νούντσιος Gioachino Pecci (νῦν πάπας Λέων Π') εὐρίσκετο ἐν Βελγίῳ, ἐν βασιλικῷ τινι δαίπνῳ συνέπεσε νὰ παρακάθηται αὐτῷ θρασύς τις αὐλικὸς νεανίας, ὅστις δὲν ἔπαυε διηγούμενος τὰς πολυαρίθμους αὐτοῦ καὶ σκανδαλώδεις ἱστορίας. Ἐπὶ τέλος δὲ ἐξήγαγε καὶ φωτογραφίαν ἐκ τοῦ θυλακίου του, ἔδειξεν αὐτὴν εἰς τὸν νούντσιον καὶ ἠρώτησεν αὐτόν·

— Πῶς σὰς φαίνεται αὐτὴ ἡ κυρία; — Ἡ φωτογραφία παρῖστα γυναῖκα φέρουσαν ἐνδυμασίαν οὐχὶ βεβαίως κεκομειωμένην μέχρι λαιμοῦ. Ὁ Pecci εἶδε καλῶς τὴν εἰκόνα καὶ χωρὶς νὰ διαστρέψῃ ποσῶς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του, δούς αὐτὴν πάλιν εἰς τὸν κύριον·

— Δὲν εἶνε ἄσχημη, εἶπεν· αὐτὴ βεβαίως θὰ εἶνε ἡ κυρία σύζυγός σας.